

اِثْنَا عَشْر رِسَالَة

[20] نماز است بعيب نقصان به عيبناك نكند حادی عشر از طریق کافی کلینی رضی الله عنه
تعالی عنه في الصحيح عن هشام بن سالم عن ابي عبد الله عليه السلام قال إذا قام العبد في
الصلوة فخفف صلوته قال الله تبارك وتعالى لملئكته اما ترون إلى عبدی كانه يرى ان قضاء
حوايجه بیده غیره اما يعلم ان قضاء حوايجه بیدی بسند صحیح از مولای ما ابي عبد الله الصادق
(ع) فرمود که هر گاه بنده برخیزد بادی نماز فریضه و بجهه حاجتی که داشته باشد در آداب
ومسئونات واذکار وادعیه تخفیف کند و نماز را مخفف بجا آورد که بتحصيل آن مطلب مشغول شود
جناب مقدس الهی تبارك وتعالی با ملائکه خود خطاب نماید وگوید که هیچ نظر باین بنده من
نمی کنید که از برای سعی در حاجت دنیا نماز خود را که اگر سعادت دنیا و آخرتست خفیف
و ناقص میکند همانا که کمان میدارد که قضاء حوايج او در دست قدرت دیگری است غیر من آیا
نمیدانند که قضاء حوايج او در دست قدرت منست نه دیگری ثانی عشر بطریق رئیس المحدثین ابي
جعفر کلینی رضوان الله تعالی علیه در جامع کافی وشیخ الطایفة ابي جعفر طوسی رحمه الله
تعالی در کتاب تهذیب في الصحيح عن صفوان بن يحيى عن عيص بن القاسم قال قال أبو عبد الله
عليه السلام
